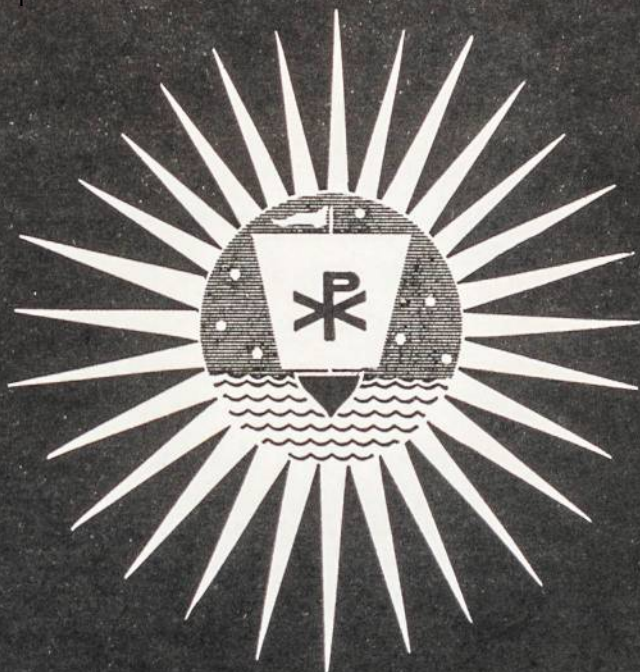

GRUODŽIO (DEC.) 13, 1958

38-TI METAI. NR. 50

KRISTAUS KARALIAUS

L A I V A S

• TĒVU, MARIJONU, BENDRADARBIU, DRAUGIJOS SAVAITRAŠTIS

III ADVENTO SEKMADIENIS

Evangelija

Jono 1, 19-28

Lekcija

Pilip. 4, 4-7

ANUO metu: žydai iš Jeruzalės siuntė pas Joną kunigų ir levitų jo paklausti: Kas tu esi? Jis prisipažino ir nesigynė; jis prisipažino. Aš neesu Kristus. Jie vėl jį klausė: Tai kas gi tu? Ar tu Elijas? Jis tarė: Neesu. Ar tu pranašas? Jis atsakė: Ne. Tuomet jie jam tarė: Kas tu esi, kad mes galėtume duoti atsakymą tiems, kurie yra mus siuntę? Ką pats apie save sakai? Jis atsakė: Aš tyruose šankiančiojo balsas. Taisykite Viešpaties kelią, kaip yra pasakęs pranašas Izaijas. Atsiųstieji buvo iš pariziejų. Jie dar jį klausė ir jam sakė: Tai kam tu krikštiji, jei tu ne Kristus, nei Elijas, nei pranašas? Jonas atsakė jiems, tardamas: Aš krikštiju vandeniu,

DŽIAUKITĖS Viešpatyje visuomet; vėl sakau, džiaukitės. Jūsų kuklumas tebūna žinomas visiems žmonėms; Viešpats yra arti. Nebūkite nieku bailiai susirūpinę, bet visuose dalykuose jūsų prašymai tesidaro žinomi Dievui malda ir maldavimu su dėkojimu; ir visokį išmąnyimą perviršijanti Dievo ramybė tesergi jūsų širdis ir jūsų mintis Kristuje Jėzuje, mūsų Viešpatyje.

bet jūsų tarpe stovi tas, kurio jūs nepažįstate. Jis yra tas, kurs po manęs ateis, kurs pirm manęs buvo, jam aš neesu vertas atrišti jo kurpių dirželio. Tai atsitiko Betanijoje, anapus Jordano, kur Jonas krikštijo.

Malda prie Kristaus Pasaulio Karaliaus

O Jėzau, Kristau, išpažįstu Tave pasaulio Karaliumi.

Visa tai, kas padaryta, sutverta dėl Tavo. Panaudok manyje visas Tavo teises.

Aš panaujinu mano krikšto pažadus, atsižadant velnio, jo darbų ir garbės ir pažadu gyventi kaip tikras-a Krikščionis-ė. Pasistengsiu patsai-ti, kad triumfuotų, kiek tai pareis nuo manęs, Dievo ir Tavo Bažnyčios teisės.

Dieviškoji Jėzaus širdie, aukoju Tau mano nuolankius darbus, kad Tavo šventas Karaliavimas būtų pripažintas visų širdžių taip, kad Tavo taikos viešpatavimas įsikurtų visame pasaulyje. Amen.

(Visuotini atleidai vieną kartą dienoje suteikti originalei maldelei, paprastas sąlygas išpildžius. Sacr. Penit. Feb. 21, 1923 m.).

KRISTAUS KARALIAUS LAIVAS — THE SHIP OF CHRIST, THE KING, a Weekly published by the Marian Fathers, 4545 W. 63rd St., Chicago 29, Ill. Second class postage pd. at Chicago, Ill., Subscription: \$3.00 yearly in U.S.A. and Canada; Foreign \$4.00 yearly; 10c a copy. Editor Rev. J. Sakevičius, M.I.C.

Advento džiaugsmas

TREČIAS advento sekmadienis skiriasi nuo kitų sekmadienių tuo, kad jame Bažnyčia reiškia ypatingą džiaugsmą dėl besiantinančios Kristaus gimimo šventės. Šį sekmadienį vartojama šv. mišiose šviesesnė, tai yra, rožinė spalva. Sekmadienis vadinamas „Džiaukitės“, nes šiuo žodžiu prasideda tos dienos mišios: „Džiaukitės Viešpatyje visuomet; vėl sakau, džiaukitės!... Viešpats yra arti“.

Tas džiaugsmas giliai išreikštas švč. Marijos antifonoje, kuri kalbama visą adventą iki Marijos įvedybų šventės (vasario 2 d.) Štai ji: „Maloningoji Atpirkėjo Motina, kuri visuomet esi dangaus vartai ir jūros žvaigždė, padėk žmonėms, kurie nors nupuola, bet stengiasi keltis. Tu, kuri, gamtai stebintis, pagimdei savo šventąjį Kūrėją, būdama prieš tai ir po to Pana; priimdama tąjį Gabrielio pasveikinimą, pasigailėk nusidėjėlių.“

Klaidinga būtų manyti, kad adventas yra trumpoji gavėnia, kurioje ypatingai pasninkas yra sujungtas su atgailos dvasia. Adventas, galima sakyti, yra nekantraus džiaugsmo laikotarpis. Jis yra panašus laukimui mylimo asmens, kuris tuojau atvyks. Tačiau atrodo keistas reiškinys, kad skausmas ir atgaila yra maišoma drauge su džiaugsmu.

Džiaugsmas kentėjimuose yra Kristaus mokinio žymė, nes patsai Kristus vietoje džiaugsmo, sako šv. Raštas, paniekinęs pajuoką, paėmė ant savęs kryžių. (Plg. Žyd. 12, 2). Jei adventas, gavėnia ir kiti atgailos laikotarpiai neteikia sielai džiaugsmo, kaip aiškina šv. Augustinas, tai jie neatsiekia savo tikslo.

Adventinė atgaila nebuvo tokia ryški pradžioje. Violetinė spalva tik vėliau atsirado. Advento liturgijoje susiduriame su bausmių ir Dievo teismo grasinimu. Pirmame advento sekmadienyje

kalbama apie Dievo teismą. Tačiau, kaip pabrėžia Bažnyčios Tėvai, tai yra tik paruošimas antrajam Kristaus atėjimui, kuris mus privalo nuteikti tikram džiaugsmui.

Klystume, jei mes tik paviršutiniškai žiūrėtume į Dievo teismo išpėjimą advente ir, bijodami bausmių, užmirštume tikrą džiaugsmą. „Tą dieną, — skelbia pirmojo advento sekmadienio antifona, — kalnai lašins saldumą, ir kalvos tekės pienu ir medumi, Aleliuja“; antroji antifona kviečia į tikrą džiaugsmą: „Linksminkis, Siono dukterie, ir labai džiaukis, Jeruzalės dukterie.“ Dėl to ir Bažnyčia su angelu, kuris pranešė Marijai Jėzaus Kristaus įsikūnijimą, kreipiasi į mus: „Nebijok!“

Šiomis dienomis didelis priešventinis judėjimas — dovanų pirkimas, jų dalinimas, sveikinimai, eglučių puošimas — remiasi religiniu pagrindu, kurio, deja, šiandien daugelis nepastebi arba net jį griauja.

Katalikų kraštuose yra šeimyninis paprotys pinti advento vainiką iš rudens lapų ir gėlių. Į jį įstatomos keturios žvakės, kurios primena keturias advento savaites. Kiekvieną savaitę uždegama nauja žvakė.

Kiek džiaugsmo Lietuvoje teikdavo rarotos! Tai ankstybosios Marijos garbei mišios (nuo pirmojo tų mišių žodžio „Rorate“ — lietuviškai: „Rasok, dangau“), kurias, nepaisant blogo oro ir tolimo kelio bei ankstybo rytmečio, gausiaj žmonės lankydavo. Lietuviai susilaikydavo nuo bet kokių pasiliksminimų, tuo pareikšdami laiko rimtumą, belaukiant Kristaus gimimo šventės.

Kaip iškalbingai Bažnyčia skelbia advente Išganytojo laukimą, savo maldose kartodama: „Ateik!“ Kokios išpūdingos yra didžiosios advento antifonos, kurios prasideda gruodž. 17 d. ir baigiasi 23 d.! Tuo laiku kasdien šaukiamasi dieviškojo Gelbėtojo, Senojo Įstatymo

vardais: O Išmintie, Jesės šaknie, Dovydo rakte, tautų Karaliau, Emanueli, ir t. t.

Visa gamta raginama su džiaugsmu nusilenkti ateinančiam Atpirkėjui. Bažnyčia ragina mus priimti Jį su džiaugsmu ir ramybe. "Ateik, Viešpatie, ir netruk!" Visas adventas yra pasiruošimas

Kristaus atėjimui. "Rytoj, — gieda Bažnyčia, — bus sunaikintas žemės nuodėmė ir viešpataus mums pasaulio Atpirkėjas." "Tegul linksminasi dangus ir tegul džiaugiasi žemė Viešpaties akivaizdoje, nes jis ateina" (ps. 11, 13), skelbia Bažnyčia, pradėdama Kristaus gimimo šventę.

ŠVENTOJO

VARDO

GALYBĖ

E. D. M.

Vertė Kun. Juozas Petraitis, MIC

Gotas Genserikas

Valdant gotus karaliui Genserikui, kuris priklausė Arijaus sektai, vienas iš mėgiamiausių jo dvariškių, Armogasto kunigaikštis, metė arianizmą ir tapo kataliku.

Tai išgirdęs karalius nepaprastai užpyko ir, pasišaukęs savo akivaizdon jaunąjį dvariškį, kiek tik sugebėjo, įvairiausiomis priemonėmis mėgino priversti kunigaikštį grįžti į klaidatikų arijonų tikėjimą. Tačiau nei karaliaus grasinimai, nei jo gražūs pažadai minėtam dvariškiui nedarė jokios įtakos. Kunigaikštis atmetė visus pasiūlymus ir tvirtai laikėsi savo naujai surastojo tikėjimo. Tada įtūžęs Genserikas liepė jaunąjį vyrą surišti stipriomis virvėmis taip tvirtai, kaip tik jo muskulingi budeliai pajėgė. Kankinimas buvo baisus, bet jaunuolis neparodė jokio skausmo ženklų. Jis vos tik ištarė du tris kartus "Jėzau, Jėzau", — bematant virvės sutrūko lyg voratinkliai ir nukrito ties jo kojomis.

Po to, be saiko įsiutęs tironas liepė atnešti, iš jaučio gyslų padarytų, kietų kaip viela virvelių. Kunigaikštis buvo jomis vėl surištas, panaudojant budelių visą turimą jėgą. Kankinamasis vėl šau-

kėsi Jėzaus Vardo, ir štai šie pančiai, kaip ir pirmieji, sutrūko lyg siūleliai ir nukrito žemėn. Genserikas, putodamas įtūžimu, davė įsakymą surišti kankinį ir už kojų pakarti jį galva žemyn ant medžio šakos.

Ši naują kankinimo būdą kunigaikštis Armogastas priėmė su džiaugsmu. Sudėjęs rankas ant krūtinės ir, kartodamas šventąjį Jėzaus Vardą, ramiai užmigo iViešpatyje, tarsi gulėdamas patogiai ir švelniame patale.

Kankinys D. Melkijoras

Štai kitas panašus atsitikimas, kaip Kinijoje buvo nukankintas garbingas dominikonų vyskupas D. Melkijoras.

Viename iš daugelio katalikų persekiojimų Kinijoje, Bažnyčiai davusią daug šventųjų, randame ir vyskupą Melkijorą, kuris buvo suimtas ir, po ilgų bei žiaurių kankinimų, pasmerktas mirti.

Vyskupas buvo vilkte atvilktas į prekyvietę, vidurin jį apspitusios ir kaukiančios minios, subėgusios pasidžiaugti miriop pasmerktojo misijonieriaus kančiomis.

Kankintojai nuplėšė vyskupui drabužius, o penki aršiausi budeliai, apsiginklavę atšipusiais kardais, pradėjo kapoti jo pirštus, atskirai po vieną. Po

to jie panašiai kapojo rankų ir kojų sąnarius, sudarydami vyskupui nepaprastų kentėjimų. Galiausiai buvo kapojamas ir jo liemuo bei laužomi kaulai.

Šių ilgų ir žiaurių kankinimų metu, vyskupo išvaizdoje nebuvo pastebėta jokio kančios ženklų. Priešingai, su šypsniu veide, jis garsiai ir palengva kartojė: "Jėzau, Jėzau, Jėzau!" Tai jam kaip tik ir pridavė tos stebuklingos jėgos bei dvasinės stiprybės, kantriai pernešti visus budelių kankinimus.

Iš vyskupo lūpų nebuvo girdėti jokio skundo, jokio verksmo ar dejavimo. Jis visa kuo kantriai priėmė bei pernešė iki paskutinio atodūsiu, ramiai mirdamas su šypsniu veide.

Ar tai nėra mums geriausias pavyzdys, kokios nuostabios paguodos ir mes patys galime patirti, ypač ligoje bei kentėjimuose, jei tokiomis valandomis pamaldžiai šauktumės šventojo Jėzaus vardo ir dažnai jį kartotume!

Daugelis žmonių kartais skundžiasi nemiga. Ir šiuo atveju, tai yra, nemigos naktimis, su pasitikėjimu šaukiantis šventojo Jėzaus vardo, galima rasti nemažai paguodos bei pagalbos. Labai galimas dalykas, kad po trumpos ir nuširdžios maldos tokie asmenys netrukus paskęs saldžiame miege, ramiam nakties poilsyje.

Šv Aleksandras ir pagonių filosofai

Imperatoriaus Konstantino laikais krikščionybė atgavo laisvę ir pradėjo daryti greitą bei pastovią pažangą.

Konstantinooplio mieste pagonių filosofai ėmė labai nusiminti, matydami daugelį savo pasekėjų atsižadant pagonybės ir tampant krikščionimis. Jie maldavo net patį imperatorių, sakydami, jog teisingumas reikalaujas, kad jų prašymas būtų išklaustas ir būtų leista suruošti viešą pasikalbėjimą su krikščionių vyskupu. Aleksandras, kuris tada kaip tik buvo Konstantinopolio vyskupu, buvo, tiesa, švento gyvenimo vyras, tačiau, palyginus su to meto gudriagalviais pagonių filosofais, jis nepasižymėjo proto aštrumu. Šv. Aleksandras

todėl bijojo stoti į viešus ginčus su pagonių filosofų parinktu gudriu, iškalbingu ir klastingu atstovu. Tačiau paskirtą dieną vyskupas turėjo pasirodyti viešumon, kur jau laukė susirinkę pagonių mokyčiausi vyrai ir didelė žmonių minia. Pagonių atstovas, didžiulės publikos akivaizdoje, pradėjo savo atsargiai paruoštą prakalbą, puldamas krikščionybę. Šv. Aleksandras, kurį laiką pasiklausęs gudrių pagonių žodžių, nutarė jį sugėdinti Dievo vardu. Vyskupas nesakė jokios prakalbos, tik pagarbiai ištarė Jėzaus vardą ir pagonių filosofas buvo taip sumaišytas, jog visiškai pasimetė savo gudrių kalboj. Net jo mokytieji draugai nepajėgė kalbėtojo atstatyti į vėžes, kad galėtų tęsti savo priekaištus krikščionybei.

Tokiu būdu, šv. Aleksandras, pasitikėdamas ne savo protu, o Dievo galybe, sugėdino šio pasaulio išminčių ir laimėjo šventą tikėjimo kovą.

Šv. Kristina

Šv. Kristina, jauna krikščionė mergaitė, kaip vergė pateko į pagonišką Kurdistano kraštą. Toje šalyje buvo paprotys, jog, kai susirgdavo kurios šeimos kūdikis, motina imdavo jį su savim ir lankydavosi pas savo prietelius, klausinėdami jų, gal šie žiną kokių vaistų, kad mažutėlis galėtų pasveikti. Panašia proga, viena motina su sergančiu kūdikiu atsilankė ir tuose namuose, kur gyveno minėtoji mergaitė Kristina.

Kai toji nepažįstama motina užklausė Kristiną, gal šioji žinanti kokį vaistą, kurs galėtų pagelbėti jos sergančiam berniukui, šventoji mergaitė, pažvelgusi į sergantį kūdikį, tarė:

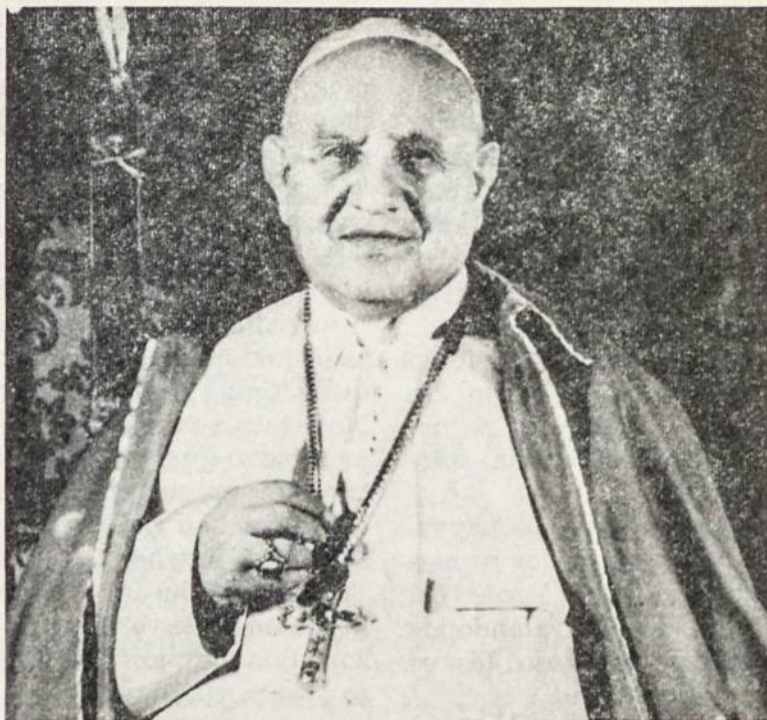
"Jėzau, Jėzau!"

Ir štai, veik mirštąs berniukas, stauga pasveiko, ėmė šypsotis ir šokinėti, nes jautėsi visiškai pagijęs.

Žinios apie šį nepaprastą atsitikimą greit pasklido visame krašte; apie tai sužinojo ir to krašto karalienė, kuri pati buvo invalidė. Ji davė įsakymą, kad Kristina būtų atvesta į karališkuosius rūmus.

(Bus daugiau)

KODĖL POPIEŽIUS PASIVADINO JONU?

Išrinkus popiežių, kardinolų dekanas paklausė: “Kokiu vardu vadinsiesi?”. Į šį klausimą popiežius atsakė ilgesne kalba: “Vadinsiuosi Jonu. Šis vardas Mums brangus, nes taj vardas mūsų tėvo, vardas mums malonus, nes tai titulinis vardas parapijos, kurioje buvome pakrikštyti; iškilmingas vardas daugybės katedrų, kurios yra visame pasaulyje, o pirmiausia Laterano bazilikos — Mūsų katedros; vardas, kuris ilgoje ir senoje Romos popiežių eilėje savo skaičiumi turi pirmenybę. Popiežiai, kurie turėjo Jono vardą, paliekant nuošaliai teisėtumo klausimą, yra viso dvidešimt du. Beveik visi jie trumpai pontifikate gyveno. Nenorėtume savo vardo menkumu užtemdyti tą garbingą Romos popiežių eilę. O ir šv. Morkus Evangelistas, garbė, globėjas garsios ir Mums taip brangios venecijiečių giminės, kurį apaštalų kunigaikštis ir pirmasis Romos vyskupas šv. Petras mylėjo kaip savo sūnų, argi ir jis nesivadino Jono pavarde?”

Bet Jono vardas Mums ir visai Bažnyčiai ypatingai yra brangus, ir tai dėl dviejų priežasčių: būtent, tuo vardu va-

dinosi du vyrai, kurie buvo ir yra artimesni Viešpačiui Kristui, viso pasaulio Atpirkėjui ir dieviškajam Bažnyčios Steigėjui.

Jonas Krikštytojas, Viešpaties pirmatakas, kuris, tiesa, nebuvo pats šviesa, bet buvo šviesos liudytojas; jis buvo tikrai nenugalimas liudytojas tiesos, teisingumo, laisvės savo pamokslais, atgailos krikštu ir kraujo praliejimu.

Kitas Jonas, mokytinis ir evangelistas, Kristaus ir Jo mieliausios Motinos ypatingai mylimas, kuris Paskutinės Vakarieniės metu ant Viešpaties krūtinės ilsėjosi ir iš jos sėmė tą meilę, kuri iki pat senatvės buvo jo gaivinanti ir apaštališka liepsna.

Tesuteikia Dievas, kad abu Jonai garsiai skelbtųsi visoje Bažnyčioje per nuolankią Mūsų ganytojišką tarnybą, kurią prisiėmė po ją taip garbingai atlikusio Mūsų apgailėto pirmtako Pijaus XII, ir kurią pradedame po visos eilės Bažnyčioje taip garsių jo pranokėjų; teskelbia jiedu garsiai dvasiškijai ir visiems žmonėms būsimą Mūsų veiklą, kuria norime paruošti Viešpačiui tobulą

tautą, ištaisyti jos kelius, kad, kas kreira, būtų tiesu, ir, kur nelygu, kad būtų lygūs keliai, kad kiekvienas žmogus išvystų Dievo išganymą' (Luk. 3, 4-6).

O Jonas Evangelistas, kuris, kaip pats liudija, paėmė Kristaus ir mūsų Motiną Mariją pas save, tepadedu drauge su ja įgyvendinti tai, kas atneštų gyvenimą ir džiaugsmą katalikiškai ir apaštališkai Bažnyčiai, o taip pat kas suteiktų taiką ir gerovę visoms tautoms.

'Vaikeliai mano, mylėkite kits kitą; mylėkite kits kitą, nes tai yra didysis Viešpaties įsakymas'.

Tesuteikia, Garbingieji Broliai, maloningiausias Dievas tai, kad Mes, pažymėti vardu pirmojo šios eilės popiežių, galėtume, su Dievo malonės pagalba, pasiekti jo gyvenimo šventumo ir jo dvasios tvirtumo net jei Dievas to panorės, iki kraujo praliejimo".

Išvertė J. V.

VERKIANČIOS DIEVO MOTINOS ŠVENTOVĖJE

Šiais metais Sirakūzų mieste Sicilijoje buvo susirinkę tūkstančiai maldininkų iš Europos, Azijos, Afrikos ir Amerikos paminėti penktųjų metinių nuo įvykusio stebuklo paprastame vieno žemės darbininko bute. Prieš penkerius metus čia iš mažos gipsinės Nekalčiausios Marijos širdies statulėlės akių per keturias dienas gausiai tekėjo ašaros. Stebuklas dar nėra oficialiai Bažnyčios patvirtintas. Tačiau italų policijos ir mokslo atstovų tyrinėjimai priėjo vieningos išvados, kad įvykis negali būti išaiškintas jokių natūralių būdu. Iš statulėlės tekėjęs skytis cheminės sudėties atžvilgiu yra tikros, natūralios žmogaus ašaros, kurios paprastu būdu negalėjo atsirasti gipso skulptūroje.

Įvykis padarė gilų įspūdį. Žinia apie Sirakūzuose verkiančią Švč. Mariją greitai pasklido Italijoje ir plačiame pasaulyje. Yra įvykę visa eilė didelių atsivertimų bei staigių pagijimų. Bažnyčia oficialiai dar nėra pripažinusi nė vieno Sirakūzuose įvykusio stebuklingo pagijimo, tačiau medicinos atstovai neranda jiems natūralaus išaiškinimo.

Minint metines "Verkiančios Madonos", į Sirakūzus kasmet susirenka tūkstančiai maldininkų. Miesto aikštėje laikinai pastatytoje šventovėje jie čia meldžiasi už nusidėjėlių atsivertimą, už Bažnyčios vienybę, o ypač už tai, kad liautųsi tikinčiųjų persekiojimais anapus Geležinės uždangos. Dangiško-

sios Motinos ašaras visi suprato kaip ženklą, kviečiantį į nuoširdžią atgailą.

Šiomet pirmoji iškilnių diena buvo skirta maldai už misijas; antroji — už kunigus, ypač už tuos, kurie dar tebenėčia priverčiamųjų darbų stovyklose bei kalėjimuose. Trečiąją dieną 3 tūkstančiai vaikų priėmė šv. Komuniją, aukojo gėlių puokštes Marijai, meldamiesi ypač už tuos komunistų pavergtų kraštų vaikus, kurie negali mokytis religijos mokyklose ir negauna religinio išauklėjimo. Visa ketvirtoji diena buvo paskirta maldai už persekiojamąją Bažnyčią. Reggio Kalabrijos arkivyskupas Giovanni Ferro aukojo pontifikalines šv. Mišias ir pasakė jaudinantį pamoklą, primindamas persekiojamų katalikų kančias ir jų karžygišką ištvermę tikėjime. Vakare 8 tūkstančiai asmenų dalyvavo procesijoje miesto gatvėmis. Kai nesibaigianti procesija iš visų pusių suplaukė į Euripido aikštę prie "Verkiančios Dievo Motinos" altoriaus, iš tūkstančių krūtinių galingai nuskambėjo "Tėve mūsų" malda, kaip visuotinio žmonių broliškumo išraiška, ir "Tikėjimo aktas", prašant Dievą, kad savo galybe sulaukytų beprotišką bedievių siautėjimą.

Iškilmės buvo baigtos iškilminga, neišdildomo įspūdžio palikusia degančių fakėlių ir žvakių eisena, kurioje dalyvavo apie 15 tūkstančių asmenų.

V. R.

Lietuva Marijos Kongrese Liurde

Viešpaties Angelas

Antroji paskaita buvo kun. Dauknio, "Viešpaties Angelas". Iškėlęs Liurdo Marijos apsireiškimų šventąją vietą, perdavė Šv. Tėvo Pijaus XII prašymą, kad čia suvažiuavę atstovai iš visų pasaulio tautų būtų iš naujo sužadinti: rytą, pietų metu ir vakare kalbėti Viešpaties Angelą už kenčiančią bolševikų pavergtą Bažnyčią. Jei kur tas gražusis paprotys, menas mūsų šventojo tikėjimo svarbųjį įvykį — Kristaus Įkūnijimo

mo paslaptį, būtų didmiesčio triukšme aptilęs, kad vėl iš naujo su atgijusia meile Marijai būtų atneštas į plazdantį gyvenimą, kad iš Liurdo grįžtume Dievo Motinai ką paaukoję, pažadėję, užsitikrinę Jos palaimą. Šia tema buvo kalbama ne vien tik generaliniuose posėdžiuose, bet ir visose sekcijose pagal popiežiaus pageidavimą, kad viso pasaulio tikinčiųjų iš naujo, rytais, per pietus ir vakarais į dangų kiltų Viešpaties Angelo maldos už pavergtuosius Dangaus Karalienės prašant jiems stiprybės ir

Lietuviai Liurde. Aukštai: eisena matosi kun. Pr. Dauknys (kairėje), kun. J. Petrošius (dešinėje), kurie daug pasidarbavo surengdami Lietuvių sekciją Liurde. Žemai: Saleziečių gimnazijos mokiniai su kun. St. Šileika prie Liurdo bazilikos, toliau Lietuvos Marijos šventovių vėliavos.

laisvės. Šį Šventojo Tėvo balsą teiškirs-ta visi!

Saleziečių gimnazijos koncertas

Didelę staigmeną padarė Saleziečių liet. gimnazijos iš Italijos mokiniai po paskaitų suruoštų lietuviškų dainų koncertu, kurį išgirdęs susirinko net ir visas Tarpt. Auxilium Institutas. Čia mūsų berniukai, vadovaujami savo gabaus muzikos mokytojo kun. S. Šileikos, netikėtu tobulumu (manėme, kad tik improvizuos, o buvo labai gerai pasiruošęs!) išpildė visą eilę dainų, akordeonu akompanuojant vienam iš mokytojų: Partizanų dainą, Vėliavos iškeltos plakas, Pražydo jazminai po langu, Siuntė mane motinėle ir daug kitų. Ilgi plovimai prašyte prašė kartoti dainas. Gražiuosius gimnazijos berniukus su jų vadovu visi pamilo už tą gražų patriotinį pasirodymą.

Lietuviai žygiuoja į Kongreso didžiųjų iškilnių aikštę

Po pasisekusių paskaitų, netikėto koncerto ir malonių vaišių Institute buvo pranešta, kad šiandieną Kongreso popietinis iškilmingas posėdis 4 val. yra skirtas Pavergtosios Tautoms. Išsiri-kiavę į eiles, pradėjome savo istorinę eiseną į Liurdo Šventovės šv. Rožančiaus didingąją baziliką, kurioje vyko Kongreso generaliniai posėdžiai, pirminkaujant kardinolams. Mūsų eisenos priekyje nešamas didelis plakatas prancūzišku įrašu Lithuanie, kurio Liurde niekada iš rankų nepaleido londoniečiai — St. Štarolis ir A. Černiauskas. Tai buvo pats ryškiausias plakatas iš visų Kongrese dalyvavusių tautų sekcijų. Apvaizdos lėmimu plakatas pramatytas tik porą savaitių prieš Kongresą, ir jis buvo pavestas padaryti Londone p. Matukui. Jo darbas atliktas be priekaištų — meniškai! Plakato viduryje ėjo jauna Prancūzijos lietuvaitė tautiniais rūbais. Sekė Lietuvos trispalvė, visuomet nešama Londono bažnytinio komiteto pirm. St. Kasparo su garbės sargyba iš šalių,

kurią sudarė Anglijos lietuvių puikiausiais tautiniais rūbais. Čia dar buvo Lietuvos pagrindinių Marijos šventovių vėliavos, kurių paveikslus drobėje meniškai nupiešė dail. Irena Pacevičiūtė Romoje, užsakius ir gaminimą padengus vysk. Padolskiui ir kun. Dr. Balčiūnui. Tai buvo Aušros Vartų, Šiluvos, Pažaislio ir Žemaičių Kalvarijos Marijos paveikslai vėliavose. Ypač graži Saleziečių gimnazijos vėliava—aukštai ant skersmens Lietuvos trispalvė iš brangios medžiagos, kurios ryškiose spalvose aukso gijomis išsiuvinėta Vytis. Mūsų eiseną atkreipia visų akis, sukelia ovacijas. Tai buvo reto grožio vaizdas, kur grupėje buvo visi luomai, pradedant nuo devynmečių berniukų iki senelių, nuo kunigų iki vienuolių seselių iš įvairių vienuolijų. Tai žygiuoja pavergtosios tautos atstovai, kurie myli savo Tėvynę ir jai prisiekdami ištikimybę atvyko į Liurdą karštai melstis ir prašyti palaimos mylimosios Dangaus Karalienės!

.....

Kas su savo artimu gyvena neapykantoje, negali gyventi taikoje nei su Kristumi. — Šv. Augustinas

Dievo niekas taip neįskaudina, kaip apsileidimas savo pareigose artimui.

Šv. Jonas Auksaburnis

Ką kitam duodi, yra tavo; ką sau pasilaikai — sunyksta! —

— Rytų išmintis

Savo artimui daryk tai, ko nori, kad tau būtų daroma. — T. Toth

Kas sugriauna svetimą dangų, tas sau pasistato pragarą. Toks jau yra nematomas teisingumo įstatymas žemėje.

— Stelzhammer

Kas nori savo artimą mylėti, tas pirmiau turi jį pažinti. — K. Barnett

Geriausias būdas padaryti savo gyvenimą malonų sau yra stengtis jį daryti malonų kitiems. — A. Graf

Pasikalbėjimai prie ežero . . .

NENIEKINKIME DIEVO DOVANŲ

Aną vakarą, po ilgų metų, man teko nuvykti prie ežero ir ramiai pasivaikščioti. Šioje vietoje, kur man teka pasivaikščioti, paprastai nebūna kitų žmonių, ir oras yra toks tyras ir gaivinantis. Visada yra malonu pagalvoti apie dienos ar savaitės įvykius.

Michigano ežero vanduo šį vakarą buvo tikrai ramus ir retkarčiais maža bangelė suduždavo į krantą. Oras buvo malonus; dienos metu buvo šiltoka ir priminė man "bobų" vasarą ar kaip Amerikoj vadiname "Indijonų vasarą".

Dienos prisiminimai buvo gana maišyti, nes teko ilgiau pasikalbėti su senyvu žmogumi. Jis atėjo pasiskųsti apie savo vaikus. Jie yra suaugę ir turi savo šeimas. Senukų teko gyventi su vienu sūnumi, kuris yra labai rūpestingas jo atžvilgiu. Tokie susirūpinimai, kaip tik labai erzino senuką. "Aš esu 75 metų amžiaus, bet aš neesu kūdikis", — jis man aiškinosi. "Kodėl sūnus ir marti su vaikais taip rūpinasi manimi?".

Turėjau progos pažinti visą jo šeimą ir jo padėtį namuose pas sūnų ir marčią. Pats senukas yra labai geros širdies, bet labai įvertina savo sveikatą ir pajėgumą. Per visą gyvenimą jis sunkiai dirbo, kol išaugino vaikus ir išleido į mokslus, o dabar, kai mirė žmona ir jis priėmė savo sūnų su šeima gyventi jojo namuose, jam nepatiko, kad sūnus padaro visus pataisymus ir marti atlieka visokius patarnavimus. Senukas neimdavo nuomos iš jaunųjų, tai tie jautė, kad turėtų kaip nors atsilyginti. "Užtenka, kad duodat man valgyti", — jis jiems sakydavo.

Aš jam aiškinau, kad jis yra labai laimingas žmogus, jei jojo šeimą jį taip

myli. Jei myli, tai yra geras reiškiny. Jis gerai išauklėjo savo vaikus ir gavo gerą marčią. Kitas dalykas, jis dar laimingesnis, kad Dievas davė jam tokią gerą sveikatą. Mums visiems reikia dažnai prisiminti, kad sveikata yra Dievo brangi dovana ir kad nė vienas mūsų neturėtų didžiuotis jaja. Dievas gali tą dovaną iš mūsų atimti. Ypatingai senesnieji neturėtų perdaug didžiuotis jaja prieš jaunesnius. Jei Dievas davė gerą sveikatą, tai senesnieji neturėtų laiptoti kopėčiomis, kelti sunkius dalykus, vaikščioti toli, bet turėtų priimti patarnavimus, kuriuos jaunesnieji nori jiems padaryti.

Galėtų būti visai kitokia senesniųjų gyvenime būklė. Mes visi žinome atsitikimus, kur senatvė yra niekinama ir nėra pagarbos senesniesiems.

Senatvė nevisada yra palaiminta gera sveikata ir geromis gyvenimo aplinkybėmis. Kaip senatvėje taip jaunystėje, turime būti dėkingi Dievui už visas dovanas ir malones, kurias Jis mums duoda. Negalime didžiuotis, sveikata, pinigais, ir kitomis geromis sąlygomis gyvenime, nes per akimirką visas vaizdas gali persimainyti, ir galime likti be pastogės, sveikatos ir draugų. Dievas duoda ir Jis gali vėl atsiimti.

Kantrybė yra labai reikalinga dorybė ir turime mokytis tos dorybės per visą gyvenimą, kad jaunystėje ir senatvėje galėtumėm priimti visus bandymus, kuriuos Dievas gali mums leisti.

Einant į namus pastebėjau, kad šal tas vėjas pakilo ir ežero bangos dažniau dužo į pakrantę. Jau paskutinė "Indijonų vasaros" diena.

P. P. Činikas, MIC

MIELAS SKAITYTOJAU —

Surask vieną naują "LAIVO" skaitytoją. Darbas nesunkus, o nauda iš to be galo didelė — padarysi savo draugui ar pažįstamam didžiausį patarnavimą. Juk kas neskaito katalikiškų laikraščių gyvena kaip maiše.

SKAISTYKLA – STOTIS Į DANGŲ

Kaip išvengti skaistyklos?

Šioje trečioje ir paskutinėje straipsnio dalyje panagrinėsime gana svarbų klausimą: Kaip išvengti skaistyklos?

Iš tiesų, kaip gi jos išvengti? Jau žinome, kad joje reikia kentėti, nes mes begyvendami žemėje padarėme nuodėmių ir mirdami už jas nebuvo pilnai atsilyginę. Tai nėra Dievo kaltė ar noras, kad mes einame į skaistyklą, bet tik mūsų pačių kaltė ir apsileidimas, nes nusidėjome Dievo teisingumui ir neatsilyginome.

Pirmoji priemonė išvengti skaistyklos yra pašalinimas aplinkybių, kurios veda į nuodėmes. Čia, žinoma, nėra lengvas dalykas, tačiau nebeviltiškas. Čia reikia stipraus pasiryžimo, kuris apsaugoja nuo tūkstančių nuodėmių. Žinant kas yra mirtina nuodėmė ir ją laisvai darant, yra didelis nusikaltimas. Tada negalima pasiteisinti mūsų nežinojimu nei prigimties silpnumu. Pažinus nuodėmę, galima greitai pašalinti ir į ją vedančius kelius.

Antra priemonė — šiame gyvenime atsilyginti už nuodėmes, darant atgailą. Daugelis žmonių bijo atgailos ir niekada nepagalvoja, ką reiškia atgailoti. Jų baimė yra panaši į vaikų baimę šmėklų — ji yra didelė baimė, bet visai nepagrįsta. Tokie žmonės yra įsitikinę, kad atgaila savyje yra kažkas baisaus. Tačiau iš tikrųjų taip nėra, nes kiekviena, nors ir paprasčiausia atgaila yra priimtina, jeigu ji daroma su nuoširdumu.

Kantrumas — dorybė

Trečia priemonė, kurios dėka mes galime išvengti skaistyklos, irgi yra gana paprasta. Ją sudaro kantrus pakėlimas visų tų sunkumų, kurių mes dažnai negalime išvengti. Kentėjimas, jeigu jis yra priimamas ramiai ir dėl Dievo, praranda visus spyglius. Bet, jeigu jis sutinkamas su didžiuliu nepasitenkinimu, darosi sunkus ir nepakeliamas. Juk len-

gvi ir sunkūs gyvenimo kryžiai yra mūsų visų bendra dalis, ir Dievas nori, kad juos neštume iš meilės Jam, kaip atgailą už nuodėmes. Todėl kentėkime ramiai ir su giedria nuotaika ir tuo išsisaugosime skaistyklos.

Ketvirta priemonė, kurią panaudojus galima išvengti skaistyklos arba bent sumažinti joje buvimo laiką, yra dažna išpažintis, šv. Komunija ir kasdieninis šventų Mišių klausymas. Šventos mišios yra Kalvarijos Aukos pakartojimas. Kryžiaus Auka išgelbėjo visą pasaulį. Dalyvaudami šventose mišiose, mes galime gauti tuos neišsenkamus malonės šaltinius sielai, ir tai kiekvieną dieną.

Didelė maldos reikšmė

Penkta priemonė yra malda. Jėzus Kristus mums pažadėjo, jeigu mes maldoje prašysime to, kas yra naudinga mūsų sielai, Jis viską duos. Jeigu mes melsimės su ištverme ir tikėjimu, Dievas negali tokios maldos atmesti.

Kai kurie šventieji mums nurodo šestą būdą skaistyklos išvengti. Jie sako, kai mirštantis nuolankiai aukoja savo gyvenimą ir mirtį Dievui, tada yra panašu, kad jis eina tiesiai į dangų. Mirtis yra bausmė už nuodėmę ir jei tą bausmę jis priima su visišku atsidavimu, tai toks jo veiksmas patinka Dievui ir Jis gali išlaisvinti žmogų nuo visų nuodėmių. Yra geriausias dalykas sukilti su Dievo valia visada: gyvenant ir mirštant. Tai daryti mums palengvina prisiminimas, kad Dievas nori to, kas mums yra geriausia.

Septinta skaistyklos išvengti priemonė yra Paskutinio Patepimo sakramentas. Jis, pagal šv. Tomą Akvinietį ir šv. Albertą, yra įsteigtas tam, kad gautume šventos ir laimingos mirties malonę, kuri paruoštą mus į dangų. Daugelis katalikų nesupranta šio dalyko ir todėl nepasiruošia tinkamai priimti tos malonės, kuri gaunama per Paskutinį Patepimą.

Yra ir daugiau priemonių arba bū-

Klausimai ir atsakymai

“Laivelis” man patinka. Kaip galėčiau jam padėti?

Galite padėti įvairiausias būdais: 1. atiduodamas savo perskaitytą “Laivą” tam, kuris jo neturi; 2. suteikdamas savo draugams ar giminėms Kalėdų dovanėlę, užsakęs jiems “Laivą”, — už Jūsų \$3.00 dol. jis primins jiems Jūsų gerą širdį 52 kartus metuose; 3. atsiųsdami adresus tų, kurie nėra “Laivo” matę, ar jo neskaite, o mes pasiūsimė jiems vieną, kitą numerį susipažinti.

Amerikos laikraščiai rašė, kad kažkas darė pastangų atimti Amerikos kardinolams pilietybę už tai, kai jie nuryko rinkti popiežiaus. Tuo būdu, teigė jie, kad kardinolai dalyvavo svetimos valstybės rinkimuose. Kaip visa pasibaigė?

Pasibaigė labai paprastai ir garbingai. Departamento juridinis tarėjas L. Becker atsakė į vienos protestantų grupės vado G. L. Archerio skundą ir nurodė jam, kad popiežiaus rinkimai yra religinis aktas, kad išrinktasis tampa Romos vyskupu, Katalikų Bažnyčios galva, ir kad visai atsitiktinai popiežius pasidaro ir Vatikano miesto galva. Tuo būdu Popiežiaus rinkimai nėra politiniai rinkimai, kaip juos supranta JAV įstatymai.

Girdėjau, kad anglikonai pamažu artėja į Katalikų Bažnyčią savo apeigomis, kad 2,000 jų dvasiškių Anglijoje yra sudarę sąjūdį už grįžimą į Romą,

du, kuriais sekant galima išvengti skastyklos. Jie daugumai katalikų yra žinomi, tačiau nevisi taj ima dėmesin. Todėl reikia tai visada turėti galvoje, kad nereikėtų, į skaistyklą patekus, gyvųjų maldauti: “Pasigailėkite manęs, pasigailėkite bent jūs, mano draugai, nes Viešpaties ranka prislėgė mane”.

Ed. Tylis

bet kas jiems kliudo įsijungti į Kat. Bažnyčią ir kokia buvo jų pradžia?

Apeigos, kaip išorinė žmogaus pagarbos, padėkos ir meilės išraiška Dievui yra svarbus dalykas, bet ne pats svarbiausias. Kat. Bažnyčia žino ir pripažįsta ne vien lotynų apeigas, bet ir apie 18 skirtingų Rytų Bažnyčios — unitų apeigas. Kad įsijungtų į Katalikų Bažnyčią, reikia tikro tikėjimo Dievo apreiškimams tiesoms.

Anglijos karalius — despotas Henrikas VIII paprastai yra skaitomas anglikonų tikėjimo kūrėjas. Jis gyveno 1491—1547 m. Mirus jo broliui Arthuriui, jis vedė jo našlę, su kuria gyveno 15 metų; bet įsigeidė jaunesnės. Negalėdamas gauti ištuokos Katalikų Bažnyčioje, atsimetė nuo Bažnyčios, paskelbdamas save Anglijos Bažnyčios galva. Ir pradėjo mainyti žmonas. Vedė Oną Boleyn ir ją 1536 m. nukirsdino, neva už neištikimybę. Susituokė tuoj su Jane Seymour. Ir po metų toji mirė. Vedė Oną Cleves, bet ja nepatenkintas Henrikas nukirsdino ją 1540 m. Ir tą pat dieną vedė Katariną Howard, kurią nukirsdino po dviejų metų. Galop vedė jis šeštąją “žmoną” 1543 m. Katariną Parr. Ši ji pergyveno.

Antra nevaldoma Henriko aistra buvo noras pralobti. Jis nepaisė priemonių. Uždarė vienuolynus ir jų turtus pasisavino; uždarė daug bažnyčių, apgrobė altorius ir parapijoms priklausomus turtus; apgrobė šventųjų karstus, bedarydamas “reformaciją”. Anglikonai iš tikrųjų nesidžiaugia Henriko VIII darbais; pro juos norėtų praeiti primerktomis akimis.

žinios iš katalikiškojo pasaulio

• **Vatikanas.** Pop. Jonas XXIII priėmė ypatingoje audiencijoje statybininkus žinovus, posėdžiavusius Romoje. Tarp jų buvo atstovų iš Sovietų Rusijos, Rumunijos, Bulgarijos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Turkijos ir daug iš Vakarų Europos.

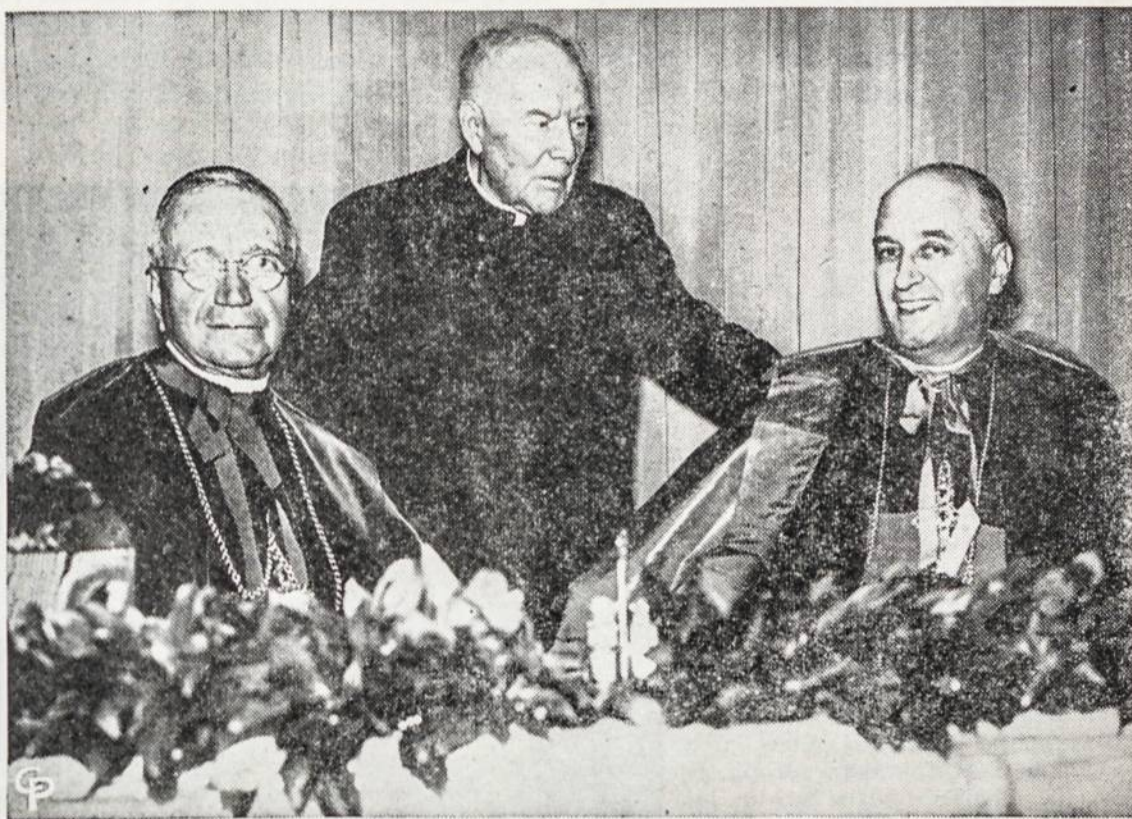
• **Popiežius Jonas XXIII** lapkr. 25 d. sulaukė 77 metų amžiaus.

• **Popiežius Jonas XXIII**, apžiūrėdamas popiežių vasaros rezidenciją Castel Gandolfo, linksmi atmetė betkokius palydovus ir sargybinius. Jis apžiūrėdamas daržus ir sodus pastebėjo: "Aš nereikalingas jokios sargybos, kas čia tokią seną žmogų kaip mane užkabinės."

• **Eucharistinis kongresas.** Pirmas Centrinės Amerikos Eucharistinis kongresas įvyks Guatemaloje, 1959 m. vasario mėnesį.

• **Bažnyčia iš stiklo.** Pačiame šio didžiausio Italijos miesto Milano pakraštyje yra baigta statyti moderniška bažnyčia iš stiklo. Naująją bažnyčią iškilmingai pašventino Milano arkivyskupas Montini (naujas kardinolas). Bažnyčiai statyti lėšas teikė viena milaniečių šeima.

• **Katalikas UNESCO pirmininkas.** Vitorio Veronese, žymus italas katalikas, išrinktas Jungtinių Tautų Švietimo, Socialinių ir Kultūrinių reikalų or-

Iš kairės į dešinę matosi Arkivyskupas Omleto Cigonanni, Arkivyskupas Wm. O'Brien, Chicagos vyskupas augzilaras ir naujas Chicagos arkivyskupas, Albert G. Meyer, kuris buvo atkeltas iš Milwaukee arkivyskupijos. Arkivyskupas Cigonanni, apaštališkas vizitatorius. JAV valstybėm dalyvavo Arkivyskupo Meyer įvesdinimo ceremonijose. Arkivyskupas Cigonanni, jau paskirtas kardinolu. Spėjama, kad arkivyskupas Meyer taip pat bus greitai išrinktas kardinolu.

ganizacijos (UNESCO) pirmininkas, prieštaraujant sovietams.

Veronese, 48 metų, pakeis dr. Luther Evans iš JAV. Jo šešerių metų terminas prasideda tuojau po UNESCO's 10 metinės konferencijos, kuri baigsis gruodžio mėnesį. Veronese yra advokatas ir pasižymėjęs prieškomunistinėje veikloje. Sovietų Sąjunga bandė pastumti Veronese į šalį, bet jis buvo išrinktas 55 balsais, 20 prieš ir 4 susilaukė.

• Nuo Markso prie Kristaus. Sheed & Ward bendrovė New Yorke išleido knygą From Karl Marx to Jesus Christ. Jos autorius — Ignace Leep — buvo uolus komunistas, vos išvengęs mirties nuo Hitlerio. Sukti Maskvos manevrai atšaldė jį nuo komunizmo ir jis tapo kataliku ir kunigu.

• Iraq, Bagdade jėzuitų vadovaujamoje kolegijoje mokosi 760 moksleivių. Al-Hikma universitetas didinamas, statomi keturi dideli pastatai. Dabar universitete yra 80 studentų. Profesoriauja jėzuitai.

• Indonezijos misijonieriams padovanojo olandų ir vokiečių katalikai 100 tonų talpos motorlaivį.

• Guatemalos prezidentas M. Y. Fuentes leido dėstyti tikybą valstybinėse mokyklose, jei to pageidaus moksleivių tėvai. Per 87 metus buvo draudžiama mokyti religijos valstybinėse mokyklose.

• Notre Dame, Ind. universiteto matematikos institutui suteikė National Science Foundation \$209,000 dol. paramos.

• Liurde staiga pasveiko paralyžiuota nebylė Mrs. P. McBride, 32 metų airė. Per dvejus metus negalėjo vaikščioti nei kalbėti.

• Londonas apsidžiaugė, kai pirmu kartu po to, kai Anglijos karalius ir parlamentas įkūrė prieš keturis šimtus metų anglikonų religiją, jų dvasinis vadovas, Canterbury arkivyskupas, ir ministris pirmininkas Harold McMillan pasiuntė sveikinimus naujai išrinktam popiežiui Jonui XXIII.

Laimingos šypsenos nelaimingiesiems. Laimingos šypsenos šviečia kolumbiečių vienuolių veiduose, kai jos paruošia rūbus išdalinti raupsuotiesiems Mogpo, Korėjoje. Seselės rodo didžiausį pasišventimą, dirbdamos šį šalpos darbą ir per Amerikos Katalikų Vyskupų organizaciją dalydamos rūbus, apavą, bei patalynę bei vaistus. Kiekvienas gali padėti šiame kilniame darbe, padovanodamas koks nors iš minėtų daiktų kasmetiniam vadinamam "Thanksgiving Clothing Collection" per artimiausią katalikų parapiją.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Mirė kun. Šeštokas.** Lapkr. 27 d. — kunigas Juozapas Šeštokas, buvęs ilgametis Aušros Vartų parapijos klebonas New Yorke, mirė Philadelphijoje, 91 metų amžiaus.

• **Tėvų Marijonų Bendradarbių** Chicagos apskrities susirinkimas įvyko lapkr. 19 d. Pasidžiaugta buvusia sėkminga apskrities vakariene ir pasitarė dėl žiemos sezono darbų. Nutarta turėti kalėdinį pobūvį gruodžio 18 d., Tėvų Marijonų vienuolyno naujose salėse, 6336 S. Kilbourn Ave. Nutarta turėti rekolekcijas Tėvų Marijonų vienuolyno koplyčioje. Diena dar nenustatyta.

West Side skyriaus kauliukų žaidimo vakaras įvyko lapkričio 24 d. Cicero skyr. kauliukų žaidimas rengiamas po Kalėdų. Bridgeporto skyrius rengia vakarienę irgi po Kalėdų. Marquette Parko skyrius rengia kauliukų žaidimą parapijos naudai. Brighton Parkas suruošė jaukią apskrities vakarienę. Po susirinkimo Cicero skyrius pavaišino kavute ir naminiais pyragais.

• **Kunigų susirinkimas.** Albany, N. Y. vyskupijoje dirbą lietuviai kunigai yra susiorganizavę į atskirą Kunigų vienybę provinciją. Keletą kartų per metus jie susirenka aptarti lietuviškų ir bendrųjų pastoracinių bei katalikiškos akcijos reikalu.

Vyskupijos ribose yra trys lietuviškos parapijos: Amsterdame, Albany ir Schenectady. Viso lietuvių kunigų vyskupijoje yra 17. Dauguma pastoracinių darbų dirba nelietuviškose parapijose.

Į naują provincijos valdybą išrinkti: kun. Alf. Petraitis, kun. J. Grabys, kun. K. Balčys ir kun. M. Čyvas.

• **Jubiliejinis banketas,** minint V. J. Atsimainymo Maspeth, N. Y., parapijos 50 metų sukaktį, lapkričio 16 d. į Victoria House banketo salę sutraukė 600 žmonių Parapijos steigėjus bei kleboną

prel. J. Balkūną, kuris jau 25 metai parapijai vadovauja, sveikino vakaro vadovas kun. P. Bulovas, kun. P. Lেকেশিস, kun. N. Pakalnis, prel. J. Varnaitis. Prel. J. Balkūnas padėkojo visiems parapiečiams už glaudų bendradarbiavimą per visus 25 metus, o taip pat banketo rengimo komitetui ir programos dalyviams.

• **BALFo seimas.** Lapkr. 29—30 dienomis Newarke, N. J., įvyko 9-tasis Balfo seimas. Seimui gerai pasiruošta, jo vardas ir reikšmė plačiai išgarsinta Balfo narių tarpe, spaudoje ir lietuvių visuomenėje. Devintasis Balfo seimas apsvarstė daug svarbių su šalpos darbu susijusių klausimų, nužymėjo planus ateities Balfo veiklai ir padarė svarbių sprendimų, kurie galingai Balfo organizacijai yra pribrendę ir kurie Balfo veiklą tik pagyvins.

• **Auksinis mokyklos jubilėjus.** Lietuvių mokykla prie šv. Jurgio parapijos Chicagoje, atšventė auksinį jubilėjų. Sukakties proga buvo suruošta iškilminga vakarienė, kuria susidomėjimas buvo toks didelis, kad kelios dienos iš anksto buvo išpirkti visi 600 biletų.

Vakarienėje dalyvavo kunigai, kitados lanke šv. Jurgio mokyklą: kun. A. Miciūnas, MIC., kun. E. Abromavičius, kun. L. Puišys. Iš viso iš buvusių šv. Jurgio par. moksleivių yra 10 kunigų ir 21 seselės.

• **Rūta Lee-Kilmonytė,** garsi televizijos artistė, pažįstama iš eilės kino filmų, uoliai dirba su įvairiomis studijomis, dalyvaudama naujuose televizijai filmuose Warner Bros., M-G-M ir kitose studijose.

Rūta neseniai turėjo nelaimę: į jos automobilį (Cadillac) įvažiavo neatsargus asmuo, jai smarkiai sutrenkęs galvą, nuo sutrenkimo net sužalojant dantis.

1959 m. Laivo Kalendorius

Malonu pranešti LAIVO skaitytojams, kad tuojau gausite naują, gražų, spalvotą 1959 metų LAIVO kalendorių.

Į šį kalendorių įdėta nemažai darbo ir pinigų. Todėl kreipiamės į miestuosius skaitytojus ir nuoširdžiai prašome bent maža auka mums padėti kalendorių spausdinimo išlaidas padengti. Jums padedant, pajėgsime ir toliau kiekvienais metais skaitytojams parūpinti vis gražesnę LAIVO kalendorių.

L A I V A S

4545 West 63rd Street,

Chicago 29, Illinois

Šiuomi siunčiu \$..... kalendoriaus spausdinimo išlaidoms.

VARDAS .....

ADRESAS .....

MIESTAS ..... ZONE ..... VALSTYBE .....